

appellant, paulò generalius definiunt, & illud esse dicunt, quō potētia appetitiva fertur ab intrinsecō in objectū præviā cognitione. Quā definitione cōprehendi putant omnes actus appetitus tām spirituales quā materiales, qui inter se in ratione appetēdi indubie conveniunt; excludi autem actus potentia cognoscitivæ, quippè qui non sunt id, quō appetitus fertur in suum objectum.

§. XVII.

Coronidis locō quasdam quæstiones moturi sumus. Et (1.) quæritur, an ea, quæ insiant, sponte sint? Sicut aliud erat, agere ex ignorantia, aliud ignorantem agere, ita quoque aliud ex irâ, aliud iratum agere. Illud est, quando ira est princeps causa actionis, quæ si abfuisset, actio non patrata fuisset: hoc, quando ira non est præcipua causa actionis, sed aliud in irato: unde iratus in actione multa rationi consentanea exerit. Ut quando iratus vitiis abstinet, & virtutes sectatur: illa malorum fuga est à rectâ dispositione animi, licet simul irati, non tamen ab ira. Unde non omnis iratus ex ira agit, licet nullus, qui ex irâ agit, non sit iratus. Jam actiones ex irâ patratæ sunt spontaneæ, idque evincitur sequentibus ratiociniis: *Quicunque iram potest compescere, id tamen non facit, is dum per iram aliquid agit, sponte agit: Sed qui propter iram agit, potest iram compescere, nec tamen facit. Ergo is, dum per iram agit, sponte agit.* Minor certæ fidei est: Major probatur, quia qui potest iram compescere, nec tamen hoc facit, non tantum videtur velle iram, sed & id quod ex irâ provenire potest. Si enim hoc non vellet, iram compesceret. Deinde si ea, quæ irâ sunt, sunt invita, sequitur quod etiam sint molesta & conjuncta cum aliquo dolore, sed plerumque ea jucunda potius sunt, quam molesta. Ergo hæc non sunt invita. Sed denique omnia ea essent invita, quæ vir bonus in officio constitutus ex justâ irâ quandoque perpetrat, quod itidem est ἄτοπον. Ea quæ hic objici possunt, ipsi conflictui reservabimus.

§. XVIII.

Quæritur; (2.) Quò pertineant actiones mixta, anne iste annumerande sint actionibus spontaneis, an verò invitis? Est autem actio mixta, quando homo metu majoris mali effugiendi, aut boni

boni